

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 8C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814200289
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6814200289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Miroslavou Kvetkovou v právnej veci navrhovateľky: H. H. Y., T. XX.XX.XXXX, H. R., I. Č. XXX proti odporcovi: C. Y., T. XX.XX.XXXX, H. M. Č. XX o určenie výživovacej povinnosti odporcu k plnoletému dieťaťu takto

rozhodol:

I. Odporca C. Y., T. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý platiť na navrhovateľku H. H. Y., T. XX.XX.XXXX výživné vo výške 110,- Eur mesačne od 20.01.2014, vždy do 15.- eho dňa toho ktorého mesiaca, vopred k rukám navrhovateľky.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietá.

III. Zročné výživné za obdobie od 20.01.2014 do 15.02.2014 vo výške 149,05 Eur je odporca p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 17.02.2014, došlým súdu dňa 20.01.2014, sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi (svojmu otcovi) určenia výživného vo výške 160,- Eur mesačne od 17.01.2014. Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd po prečítaní návrhu na začatie konania a písomného vyjadrenia odporcu vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ako aj prečítaním listinných dôkazov - potvrdenia o štúdiu Technickej univerzity vo Zvolene zo dňa 17.01.2014, odpovedí na lustrácie účastníkov v Sociálnej poisťovni, potvrdenia spoločnosti Lesy Slovenskej republiky, š. p., odštepny závod Revúca zo dňa 24.01.2014, mzdového listu odporcu za rok 2013, výplatných pásov odporcu za obdobie 02.2013 - 1.2014, potvrdenia Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 28.01.2014, potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca zo dňa 31.01.2014 a 03.02.2014, potvrdenia Geodetického a kartografického ústavu Bratislava zo dňa 22.01.2014, potvrdenia Okresného dopravného inšpektorátu Revúca zo dňa 28.01.2014, výpisu z internetbankingu o zadaní príkazu na úhradu, potvrdenia o platbe za komunálny odpad zo dňa 16.01.2014, kópií cestovných lístkov, výpis z účtu odporcu, kópie dokladu SIPO odporcu, oboznámením sa s celým obsahom spisu, ako aj obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/115/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca je otcom navrhovateľky, vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke nebola doposiaľ súdom určená. Navrhovateľka je študentkou 1. ročníka inžinierskeho študijného programu ekonomika dennou formou na Technickej univerzite vo Zvolene. Manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5C/115/2013-19 zo dňa 08.01.2014, rodičia navrhovateľky nežijú v spoločnej domácnosti, navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s matkou v obci Hrabušice.

Z listinných dôkazov súd zistil, že navrhovateľka nie je zamestnaná, nepoberá žiadne dávky ani z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Revúcej, ani zo Sociálnej poisťovne, nevlastní nehnuteľnosti, ani auto.

Odporca je zamestnancom spoločnosti Lesy Slovenskej republiky, š. p., odštepného závodu Revúca, jeho priemerný mesačný príjem za rok 2013 bol 770,41 Eur. V uvedenom príjme sú zahrnuté i náhrady za použitie vlastného motorového vozidla. Tieto náhrady boli odporcovi vyplácané do júna 2013 vrátane. Priemerný mesačný príjem odporcu v období, keď tieto náhrady poberal (1.2013 - 6.2013), bol 757,78 Eur, v období, keď tieto náhrady nepoberal (7.2013 - 12.2013), bol jeho priemerný mesačný príjem 783,04 Eur. Odporca poberá prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur, iné dávky nepoberá. Odporca platí SIPO vo výške 139,37 Eur.

Rodičia navrhovateľky sú spoluvlastníkmi nehnuteľností - rodinného domu a pozemkov (zastavané plochy a nádvoria, záhrada) nachádzajúcich sa v katastrálnom území Rákoš, vedených na LV č. 562.

Navrhovateľka v návrhu popísala svoje výdavky nasledovne: poplatok za ubytovanie 60,- Eur mesačne, stravné vo výške 50,- Eur mesačne, výdavky na študijné pomôcky 12,- Eur mesačne, cestovné z bydliska (Hrabušice) do školy (Zvolen) vo výške 44,- Eur mesačne.

Z navrhovateľkou predložených dokladov súd zistil, že navrhovateľka zaplatila v decembri 2013 poplatok za ubytovanie vo výške 60,- Eur, poplatok za komunálny odpad vo výške 8,29 Eur za školský rok 2013/2014 a že výška cestovného pre navrhovateľku z obce Hrabušice do Zvolena predstavuje sumu 6,- Eur.

Z odporcom predloženého výpisu z účtu odporcu súd zistil, že odporca za mesiac január 2014 obdržal na účet vklad od svojho zamestnávateľa vo výške 657,40 Eur, uhradil splátku úveru vo výške 154,51 Eur a vykonal výbery v celkovej hodnote 770,- Eur. Zostatok na účte ku koncu mesiaca mal 22,74 Eur.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu trvá. Návrh podala z toho dôvodu, že v súčasnosti žije s matkou, ktorá ako jediná zabezpečuje vykrytie jej výdavkov, odporca si neplní vyživovaciu povinnosť a matka už vykrytie všetkých jej výdavkov nezvláda. Je študentkou Technickej univerzity vo Zvolene, odbor ekotechnika. V novembri a decembri 2013 pracovala popri štúdiu v spoločnosti DANTEM, kde mala príjem 3,- Eurá na hodinu a v prípade, ak bolo nutné cestovať, tak platili 0,02 Eur za 1 km. Tiež pracuje pre neziskovú organizáciu IAESTE, ktorá organizuje workshopy a zháňajú stáže pre študentov. Nemá majetok väčšej hodnoty, iba výbavu, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Má výdavky v súvislosti so štúdiom na VŠ a výdavky na lieky, nakoľko má ortopedické problémy a tiež ďalšie zdravotné problémy, pre ktoré musí brať lieky na imunitu. Výdavky na lieky vychádzajú okolo 12,- Eur mesačne. Odporca výživné neuhrádza. Jej matka si vyživovaciu povinnosť plní, pracuje v Rakúsku na živnosť ako opatrovateľka.

Odporca v písomnom vyjadrení a vo svojej výpovedi uviedol, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko spláca hypotekárny úver po 150,- Eur a pôžičku po 50,- Eur mesačne. Pôžičku si vzal na zaplatenie právnik a murára. Okrem toho platí SIPO vo výške približne 140,- Eur mesačne a má výdavky na lieky vo výške 10,- Eur mesačne. Je zamestnaný v spoločnosti Lesy SR, š. p., organizačná zložka Revúca, pričom pracuje na lesnej správe Sirk. Jeho príjem je v súčasnosti nižší ako v minulosti, nakoľko mu bol vzatý vodičský preukaz za alkohol a tým sa jeho príjem znížil o náhradu za cestu. Vlastní spolu s navrhovateľkinou matkou dom v Rákoši, iný majetok väčšej hodnoty nemá, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Ďalej uviedol, že je schopný uhrádzať výživné vo výške 50,- Eur mesačne. Od januára 2014 neuhradil výživné navrhovateľke vôbec.

Podľa § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení (ďalej len zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 75 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Povinnosť plnenia vyživovacej povinnosti rodičov voči svojim deťom vyplýva priamo zo zákona o rodine a trvá dovtedy, až kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Dosiahnutím plnoletosti vyživovacia povinnosť teda nezaniká, ale trvá naďalej, ak je splnená podmienka, že dieťa nie je schopné samo sa živiť, napríklad ak dieťa ešte študuje. Súd v takom prípade môže na návrh plnoletého dieťaťa vyživovaciu povinnosť rodiča k nemu upraviť. Pri určovaní výšky výživného musia byť dodržané podmienky podľa § 75 zákona o rodine, teda že platenie výživného vyžadujú odôvodnené potreby oprávneného a že platenie výživného v danej výške je v schopnosti a možnosti povinného - rodiča. Súd tiež prihliadne na majetkové pomery rodiča. Výživné na plnoleté deti možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania a výška výživného nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke stále trvá, nakoľko navrhovateľka nie je schopná samostatne sa živiť, keďže v súčasnosti študuje na vysokej škole. Navrhovateľka síce uviedla, že popri štúdiu pracuje, ide však o prácu brigádnického typu s minimálnym príjmom, preto nemožno z konštatovať, že by bola navrhovateľka schopná živiť sa sama. Je teda dôvod na úpravu výživného na navrhovateľku zo strany odporcu - jej otca.

Navrhovateľka sa domáhala určenia výživného od odporcu vo výške 160,- Eur mesačne od 17.01.2014. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že priemerný mesačný príjem odporcu je 770,- Eur. Súd pri určovaní výživného vychádzal z tejto výšky príjmu odporcu. Odporca uvádzal, že jeho príjem sa znížil, nakoľko mu bol odobratý vodičský preukaz pre alkohol. Súd z potvrdenia o príjme odporcu zistil, že v období, v ktorom odporca nepoberal náhradu za použitie vlastného motorového vozidla sa jeho príjem neznižil, dokonca priemerný príjem za toto obdobie (7.2013 - 12.2013) je ešte vyšší ako priemerný príjem za predchádzajúce obdobie (1.2013 - 6.2013). Pre úplnosť súd dodáva, že ak by sa aj príjem odporcu skutočne znížil, nemohol by súd vziať túto okolnosť do úvahy v súvislosti s určovaním výšky výživného, nakoľko k zníženiu príjmu malo dôjsť výlučne vlastnou vinnou odporcu (stratou vodičského preukazu pre šoférovanie pod vplyvom alkoholu) a v takom prípade súd vychádza z výšky príjmu, aká bola pred znížením, nakoľko dieťa nemôže niesť negatívne následky konania svojho rodiča, ktorý sám zapríčinil zníženie svojho príjmu.

Pokiaľ ide o navrhovateľkine výdavky, tie boli špecifikované navrhovateľkou v návrhu a boli i preukázané. Navrhovateľka má okrem bežných výdavkov i výdavky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole, výdavky na cestovné i výdavky na lieky.

Na základe vyššie uvedených pomerov účastníkov súd upravoval vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke. V zásade sa na zabezpečovaní potrieb detí majú podieľať rodičia rovnakou mierou, ak je to v ich schopnostiach a možnostiach, pričom sa prihliada aj na plnenie vyživovacej povinnosti samotnou osobnou starostlivosťou o deti. Pri určovaní výšky výživného súd zvažil potreby navrhovateľky, ktoré sa odrážajú v jej výdavkoch, prihliadol na schopnosti, možnosti, majetkové a príjmové pomery odporcu.

Navrhovanú výšku výživného 160,- Eur mesačne nepovažoval súd za primeranú, nakoľko navrhovateľka nepreukázala, že by mala také vysoké výdavky, ktoré by odôvodňovali určenie výživného v tejto výške. Pri navrhovanej výške výživného by odporca uhradil väčšinu výdavkov navrhovateľky, čo by nebolo v súlade s dobrými mravmi, keďže matka navrhovateľky je tiež zamestnaná a má príjem. Súd má za to, že výška výživného 110,- Eur mesačne bude pokrývať približne polovicu výdavkov navrhovateľky a platenie výživného v tejto výške je v schopnostiach a možnostiach odporcu. Po uhradení výživného na navrhovateľku ostane odporcovi dostatočne vysoká suma na to, aby si z nej mohol odporca zabezpečiť svoje základné životné potreby. Výživné vo výške 110,- Eur predstavuje cca 15 % z čistého mesačného príjmu odporcu, čo je primerané.

Pokiaľ ide o argument odporcu, že nemôže platiť vyššie výživné ako 50,- Eur mesačne, nakoľko spláca úvery a pôžičky, súd poukazuje na to, že podľa zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Odporca si v prvom rade musí plniť svoju vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke. Po splnení tejto povinnosti v súdom určenej výške ostane odporcovi dostatočný príjem na uspokojenie svojich základných životných potrieb. Na iné výdavky (splácanie úverov) súd neprihliadal v súlade s citovaným § 62 ods. 5 zákona o rodine.

Na základe uvedeného súd zaviazal odporcu platiť na navrhovateľku výživné vo výške 110,- Eur mesačne vopred k rukám navrhovateľky. Súd určil výživné od 20.01.2014, kedy sa konanie začalo (kedy bol súdu doručený návrh navrhovateľky na začatie konania), nakoľko podľa § 77 ods. 1 druhej vety zákona o rodine možno výživné na plnoleté dieťa priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Dátum spisania návrhu nie je podstatný. Vzhľadom na uvedené súd návrh vo zvyšnej časti zamietol.

Keďže bolo preukázané, že za obdobie od podania návrhu odporca navrhovateľke neuhradil výživné vôbec, súd upravil aj zročné výživné za obdobie od 20.01.2014 do 15.02.2014, ktorého výška je 149,05 Eur a uložil odporcovi povinnosť uhradiť túto sumu navrhovateľke do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľke súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo

konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.